

Skarga wniesiona w dniu 4 lipca 2019 r. — Bunzl i in./Komisja**(Sprawa T-475/19)**

(2019/C 312/19)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bunzl plc (Londyn, Zjednoczone Królestwo), Bunzl American Holdings (No.2) Ltd (Londyn) i Bunzl Overseas Holdings (No.2) Ltd (Londyn) (przedstawiciele: J. Lesar, Solicitor i K. Beal, QC)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2019) 2526 final z dnia 2 kwietnia 2019 r. w sprawie pomocy państwa SA.44896 wdrożonej przez Zjednoczone Królestwo dotyczącej zwolnienia podatkowego dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jedenaście zarzutów.

1. Zgodnie z zarzutem pierwszym Komisja błędnie zastosowała art. 107 ust. 1 TFUE lub dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, dokonując wyboru ram odniesienia dla analizy systemu podatkowego. Komisja powinna była przyjąć jako ramy odniesienia brytyjski system opodatkowania osób prawnych, a nie wyłącznie system opodatkowania kontrolowanych spółek zagranicznych (KSZ).
2. Zgodnie z zarzutem drugim Komisja naruszyła prawo stosując art. 107 ust. 1 TFUE lub dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, przyjmując błędne podejście do analizy systemu opodatkowania kontrolowanych spółek zagranicznych. Komisja w motywach 124–126 zaskarżonej decyzji błędnie odniosła się do przepisów rozdziału 9 części 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [ustawy podatkowej (międzynarodowe i inne przepisy) z 2010 r.] jako do formy odstępstwa od ogólnego obciążenia podatkowego ustanowionego w przepisach rozdziału 5 tej ustawy.
3. Zgodnie z zarzutem trzecim Komisja naruszyła prawo stosując art. 107 ust. 1 TFUE, stwierdziwszy w motywach 127–151 zaskarżonej decyzji, że kryterium selektywności zostało spełnione, ponieważ przedsiębiorstwa znajdujące się w porównywalnej sytuacji faktycznej i prawnej były traktowane w odmienny sposób.
4. Zgodnie z zarzutem czwartym „całkowite” zwolnienie podatkowe zastosowane na podstawie przepisów sekcji 371IB Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 jest uzasadnione charakterem i ogólną strukturą systemu podatkowego.

5. Zgodnie z zarzutem piątym zwolnienie podatkowe w wysokości 75 % zastosowane na podstawie przepisów sekcji 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 jest uzasadnione charakterem i ogólną strukturą systemu podatkowego.
6. Zgodnie z zarzutem szóstym stosowanie zasady „dopasowanych odsetek” na podstawie przepisów sekcji 371IE Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 jest uzasadnione charakterem i ogólną strukturą systemu podatkowego.
7. Zgodnie z zarzutem siódmym, nałożenie obciążenia podatkowego na kontrolowane spółki zagraniczne, które jako grupa spełniają warunki zwolnienia podatkowego przewidzianego przepisami rozdziału 9 części 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010, stanowiłoby naruszenie swobody przedsiębiorczości skarżących, co jest sprzeczne z art. 49 TFUE.
8. Zgodnie z zarzutem ósmym Komisja dopuściła się oczywistego błędu w ocenie zwolnienia podatkowego w wysokości 75 % oraz stałego współczynnika [kapitalizacji].
9. Zgodnie z zarzutem dziewiątym decyzja Komisji narusza zakaz dyskryminacji i ogólną zasadę równego traktowania w prawie Unii.
10. Zgodnie z zarzutem dziesiątym Komisja również naruszyła prawo, stosując przez analogię przepisy dyrektywy Rady (UE) 2016/1164 ⁽¹⁾, która *ratione temporis* nie znajduje zastosowania do okoliczności niniejszej sprawy lub powołując się na przepisy tej dyrektywy w sposób nieuzasadniony.
11. Zgodnie z zarzutem jedenastym Komisja naruszyła prawo stosując art. 107 ust. 1 TFUE, stwierdziwszy w motywie 176 zaskarżonej decyzji, że istnieje grupa beneficjentów (do której należą skarżące) oraz że skarżące uzyskały pomoc, która powinna zostać odzyskana na podstawie art. 2 ust. 1 zaskarżonej decyzji.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady (UE) 2016/1164 z dnia 12 lipca 2016 r. ustanawiająca przepisy mające na celu przeciwdziałanie praktykom unikania opodatkowania, które mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego (Dz.U. 2016 L 193, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 4 lipca 2019 r. — AstraZeneca i in./Komisja

(Sprawa T-476/19)

(2019/C 312/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: AstraZeneca plc (Cambridge, Zjednoczone Królestwo), AstraZeneca Treasury Ltd (Cambridge) i AstraZeneca Intermediate Holdings Ltd (Cambridge) (przedstawiciele: J. Lesar, solicitor i K. Beal, QC)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2019) 2526 final z dnia 2 kwietnia 2019 r. w sprawie pomocy państwa SA.44896 wdrożonej przez Zjednoczone Królestwo dotyczącej zwolnienia podatkowego dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych;